

Пътешествие на духовната радост - или какво е да си домакин?

В началото на месец юли група поклонници от Велико Търново, Горна Оряховица, Габрово и Севлиево, посетихме Сливенска епархия в двудневно поклонническо пътуване, организирано от фондация „Дякония и мисия“. Нашето пътуване споделиха и шест човека от Дома за стари хора „Венета Ботева“ във Велико Търново. Публикуваме разказа от първо лице на Ани Вълева – доброволец към Фондацията и наш водач в историята и светините на град Сливен.

Казвам се Ани Вълева, възпитаник съм на Православния богословски факултет при ВТУ „Св. св. Кирил и Методий“ и съм доброволец към фондация „Дякония и мисия“. Бях участник във вълнуващото поклонническото пътуване до Солун и Суроти (7-9 юни 2019 г.) и съм от енорията на храм „Св. Цар Борис Михаил-Покръстител“ в гр. Сливен, с педстоятел отец Йоан Петров. През годините отец Йоан успя да развие широка енорийска дейност, която привлича много млади хора в Църквата. С моите приятели от Велико Търново предположихме, че срещата с този всеотдаен свещенослужител ще е интересна и ценна за поклонниците, ще споделим енорийски опит, ще имат възможност да посетят манастири, прославени с благодат и чудеса!

И така преди два месеца фондация „Дякония и мисия“ реши да направи двудневно поклонническо пътуване в Сливенска епархия – до Сливен и Поморие. В Сливенска епархия има много манастири и светини, които и до ден днешен нашепват благо историята си и носят утеха и надежда на мнозина. Желанието ни беше да се опитаме и ние да дарим радост на хората, запознавайки ги с някои интересни места, да се запознаем и да споделим за живота си в енориите. Маршрутът вече беше подготвен, включвайки град Сливен, храм „Св. Цар Борис-Михаил Покръстител“, античната крепост Туида, Чинтуловския манастир „Св. пророк Илия“, манастира „Рождество Богородично“ край с. Кабиле, град Поморие и манастира „Св. вмчк Георги“. За гостуването на групата поклонници в Сливен беше избрана датата 6 юли 2019 г. Като доброволец към фондацията и част от енорията на храма „Св. цар Борис-Михаил“ станах съпричастна към това пътуване още в неговата подготовка. И ако пътуването е радост за поклонниците, то е още по-голяма радост за домакините и за това искам да разкажа...

Дългоочакваният ден дойде и радостта от предстоящата среща започна да се усеща още с първите лъчи на слънцето. Нямах търпение да посрещна поклонниците, за да им покажа и разкажа историята на родния ми град, да ги поканя в храма, да ги отведе до манастирите. За мен всичко това беше вълнуващо и важно, защото се сбъдваше една „наша мечта“. Утринното слънце ми се усмихва през храмовите прозорци, осветлявайки стенописите, от които струи красота и изпълва сърцето ми със светлина. Усмихвам се и благодаря! С Димитринка, клисарката в нашия храм, сме в трескава подготовка, за посрещането на нашите гости. И ето! Пред храма спря автобусът, двоят се изпълни с хора и под аромата на трендафилите се усети щастието. Посрещнах 24 усмихнати поклонници, които очакваха да споделим заедно радостта си! След кратка почивка с кафе, чай и сладки, за подкрепа след изминатия път, в двора на храма започнах разказа си за историята на Сливен. Запознах ги с един от интересните факти за моя град, че по време на Второто българско царство Сливен се явявал голям духовен център. В околностите му тогава били построени 24 манастира, които оформяли голям християнски комплекс, известен като „Сливенската малка Света гора“. Посочвах прекрасните възвишения, които са прегърнали Сливен и местата на манастирите, някога сгушили се в боровите им гори. Самият св. Теодосий Търновски е живял в един от манастирите на „Малката Света гора“. Обясних им, че се намираме близо до къщата на един много обичан национален герой от Сливен – Хаджи Димитър, за първата фабрика на

Балканския полуостров, построена от Добри Желязков, за известния поет, учител и композитор Добри Чинтулов. След това се отправихме към храма, където отец Йоан посрещна поклонниците. Срещата наистина бе вълнуваща! И това се усещаше в словото на предстоятеля, което ни укрепи и обнадежи. Отец Йоан разказа историята на малкия ни, но благолепен храм, за създаването на енорията и нашата дейност. Последва молебен за всички присъстващи, много усмивки, снимки с отец Йоан и раздяла с този прекрасен оазис – храм „Св. цар Борис-Михаил“.

Градските улици ни погълнаха в своя забързан поток, но ние сякаш не обърнахме внимание на това. Усещаше се приповдигнато настроение и бодрост. Всички бяха очаровани от зелените красиви възвишения на Сливен, но най-много нашите гости се впечатлиха от 33-метровия внушителен кръст, възвисил се западно от града на връх Бармука. Пристигнахме пред късноантичната и средновековна крепост Туида, която се

намира в северозиточната част на Сливен. Там бяхме топло посрещнати от екскурзоводите, които бяха облечени в средновековни костюми. По този начин те успяха да ни потопят в миналото на Туида с беседа и похвати на „живата история“. Основният разказ на екскурзовода се състоя на важно за нас място – уникалният шестконхален баптистериум, който е част от култов комплекс, състоящ се от трикорабна едноапсидна базилика и няма аналог в цялото Източно Средиземноморие. Всички слушаха и гледаха с интерес. В беседата се включи и д-р Стефка Кънчева – организатор на пътуването и директор на Фондацията, обяснявайки нуждата от такива големи баптистории и значението на самото тайнство Кръщение. Ние се намирахме във вътрешността на самата кръщелня, а срещу нас – входа на базиликата.

diakoniamission.org